

Undè difficiles erunt *οἱ προδιαγορεύσεις ὅτι τὸ θανάτου, ὅτι τῆς ὑγείης, predictiones, tam mortis, quam salutis, juxta apbor. 19. Hippocr. lib. 2.* Maximè circumspèctus debet esse hic Medicus, nam bona sic visa & salutaria sæpissimè in momentò mutantur in pessima. Cùm optimè sese habere ægrotantes tales videntur, morti sunt vicini. Non temerarius proindè neque præceptus sit medicus in morbò, qui clanculum, & furtim vitam insidiatur. Infida sunt hujus signa, in fronte salutem, in occipitio mortem habentia. Lethalis semper erit illis, quorum viscera aliàs labe quâdam sunt infecta. Quò violentius & intensius agit pestis in naturam, ejusque actiones invertit tam animales, quam vitales, symptomataque atrocissima, vomitum continuum, virium omnium prolapsium, delirium, abolitionem mentis, surditatem, syncopen, animi deliquia, respirationem difficilem, pulsum debilem, vermicularem &c. habet sibi comites. Similiter nulla salus expectanda erit, quando in copiâ bubones, carbunculi & huc spectantia exanthemata & abscessus tarde prorumpunt, aut prorumpentes statim retrocedunt & sese subducunt, quorum malignitas cordi insidias parat certissimas. Funestam quoque statim inducunt carbunculi cordi proximi, pustulæ nigricantes, exanthemata livescencia, fœdi coloris, extremitatum rigor & frigus, collapsus, sudores frigidi, labia veneno turgida, facies Hippocratica & similia. Porro: autumnales pestes semper habentur magis exitiales, & quæ foventur ab Austrò, aut ab aëre venenatò; stragem majorem induxisse semper, testantur historix. *Contra verò, salutis spem faciunt vires constantes, non adeò suppressæ aut collapsæ, respectu ad symptomatum gravitatem habitò & ad expulsionem sufficientes;*

medi-